

ת"פ 7483/07/18 - מדינת ישראל נגד גלעד שוורצברג

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 7483-07-18 מדינת ישראל נ' שוורצברג

לפני כב' השופטת שמואלי מאייר, סגנית הנשיאה
המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

גלעד שוורצברג

ע"י ב"כ עו"ד זהר שפק

החלטה

א. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

1. לפניי בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותר הנאשם לביטול תנאי שחרורו, למעט הכניסה לקיבוץ מפלסים שתהא בליווי מי מערביו.
2. המאשימה מתנגדת לביטול התנאים המגבילים תוך שמדגישה את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, נסיבות ביצועו, וכי לא בשלה העת להקל בתנאיו המגבילים של הנאשם, במיוחד שהלה מצוי אך בתחילתו של הליך טיפולי (ראו תגובתה בכתב של המאשימה מיום 24.03.2019). כמו כן, מציינת המאשימה (ראו תגובתה בכתב של המאשימה מיום 27.03.2019) כי המלצתו של שירות המבחן ניתנה מבלי להתייחס כלל לעמדת המתלונן.

ב. רקע

3. כפי הנטען בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן, הנאשם הינו אחיה של רעיית המתלונן. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, התגוררו הנאשם והמתלונן בקיבוץ מפלסים (להלן: "הקיבוץ").
4. כפי הנטען בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 30.06.2018 בסמוך לשעה 22:46, בקיבוץ, על רקע סכסוך בתוך משפחתם של הנאשם והמתלונן, הצטייד הנאשם במוט קשיח והגיע לחנייה מספר 1, הנמצאת בסמוך למעונות הסטודנטים ולביתו של המתלונן, בתוך הקיבוץ (להלן: "המקום").
5. מיד ובסמוך למתואר לעיל, המתין הנאשם למתלונן במקום, ומשהגיע המתלונן, פצע אותו הנאשם, בכך שהתנפל עליו מאחור, חנק אותו והלם בו עם המוט בכל חלקי גופו במשך דקות ארוכות, ובד בבד איים על המתלונן באומרו לו: "אתה חתיכת בן זונה אני אחסל אותך היום, אני ארצח אותך היום, אתה לא תראה יותר לא את הילדים ולא את חימנה, לא תתקרב אליה בחיים". עוד נטען, כי גם לאחר שהמתלונן נשכב על הרצפה והתקפל לצורת עובר, לא פסק הנאשם מלהלום בגופו, עד שדם ניגר מראשו, ורק כאשר הבחין באחרים בקרבת מקום, נמלט הימנו.
6. כתוצאה ממעשיו של הנאשם המתוארים לעיל, נגרמו למתלונן חבלות בדמות חתך בראשו, אשר נסגר

באמצעות סיכות, המטומות מרובות, נפחיות ושריטות, עד כדי כך שהלה נזקק לטיפול רפואי בבית החולים.

7. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו, הורשע בעבירות של **פגיעה כשעברין מזוין**, לפי סעיפים 334 ו- 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") **ואיומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
8. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אך הוסכם, לבקשת ההגנה, כי הנאשם יישלח לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו. עוד במעמד זה, הוצהר כי כל צד יטען לעונש כראות עיניו.
9. למען שלמות התמונה יצוין כי ביום 19.02.2019 הוקלו תנאי שחרורו של הנאשם כך שהותר לו לצאת לעבודה ב"משק דמארי" בימים א'- ה' בין השעות 06:00-18:00, בשטחים החקלאיים שבין קיבוץ זיקים לכרמיה וכן הותר לו להיות במעצר אדם ביתר שעות היממה.
10. עוד יצוין בקצרה (על מנת שלא לפגוע בפרטיותו של המתלונן), כי מתסקיר נפגע עבירה **(2/ת)** שהונח על שולחני ביום 11.03.2019, פירט המתלונן אודות הנזק שנגרם לו כתוצאה ממעשיו של הנאשם. בפרט, הלה מסר כי עודנו סובל מחרדות, סיוטים ליליים, קושי לשאת רעשים מפתיעים ותסכול רב וקושי לשאת את תחושת ההשפלה הבושה והאיום המתמיד על חייו; אובדן מסוים באמונה בכוחותיו וביכולותיו, תלישות, בדידות, בגידה ואכזבה מהנאשם ובני משפחתו; תחושה קשה של חוסר נראות והכרה בפגיעה בו ובמה שעובר עליו; חוסר וודאות, ותחושה מרה של אבדן השליטה על חייו, אשר אינה מאפשרת לו מרגוע. כותבת התסקיר התרשמה בסופו של יום כי הפגיעה שפגע הנאשם במתלונן היוותה מקור משמעותי לפגיעה בדימויו העצמי, וטלטלה את תפיסתו והאמון שנתן באחרים בסביבתו וכי הקושי לחזות באם ישוב להיפגע, מקשה על המתלונן לנהל את שגרת חייו וליהנות מפעילויות שונות ומתפקידיו המגוונים, בין היתר, כאב לילדי, וכי נראה כי הפגיעה פגמה בתחושת מוגנותו של המתלונן, אשר היוותה עבורו, לאורך חייו, בסיס להתפתחות וצמיחה בתחומי חייו השונים.
11. עוד יצוין, כי ביום 11.03.2019 החלו להישמע הטיעונים לעונש ואולם, בסופו של דבר, נעתרתי לבקשת ההגנה לדחות את השלמת הטיעונים למועד אחר על מנת שיתקבל תסקיר משלים בעניינו של הנאשם אשר יבחן שילובו בהליך טיפולי.

ג. תסקיר שירות המבחן

12. שירות המבחן בתסקירו מיום 19.03.2019, מצוין כי לאור העובדה שהוגש תסקיר מסכם בעניינו של הנאשם (ביום 29.01.2019) ולאור היכרותו של השירות עם הנאשם, ניתן בעת הזו, להורות על הסרת התנאים המגבילים.
13. בתסקירו מיום 29.01.2019, העריך השירות כי עדיין קיימים מתחים בין אחותו של הנאשם לבעלה (המתלונן) אשר יתכן שיכולים לעורר תחושות מגוננות מצדו של הנאשם כלפי אחותו. לצד זאת, מצוין השירות כי לאור לקיחת האחריות המלאה של הנאשם על התנהלותו באירוע שבמוקד כתב האישום, וההתרשמות לפיה, ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבורו וגרם לטלטלה בחייו ולעריכת חשבון נפש, ולאור שיתוף הפעולה המלא של הנאשם עם השירות, המוטיבציה הגבוהה שמגלה להשתלב בטיפול בכדי להצליח לווסת את דחפיו בצורה נכונה, כמו גם המוטיבציה שמביע לשיקום חייו ולהימנע ממעורבות חוזרת בפלילים - אזי, יש מקום ליתן משקל להליך השיקום על פני ענישה מוחשית בעניינו.

ד. דיון והכרעה

14. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ועיינתי באמור בתסקיר שירות המבחן, מצאתי כי המדובר בנאשם אשר תנאי שחרורו הוקלו באופן ניכר אך לפני כחודש ימים. זאת ועוד בשעה שהנאשם מצוי אך בתחילתו של הליך טיפולי, ובהעדר הערכת מסוכנות עדכנית בעניינו ומשלא ברורה עמדת המתלונן לבקשתו זו של הנאשם - אזי, לא מצאתי כי בשלה העת להורות על ביטולו באופן גורף של אפקט ההרתעה הטמון בתנאים המגבילים.

15. כאן גם אציין, כי אין בהחלטה זו כדי לסתום את הגולל על בקשתו של הנאשם, אלא שלדידי יש להמתין עד לשילובו של הנאשם בהליך טיפולי, או אז ניתן יהיה לקבל תמונה מלאה ועדכנית בנוגע להיתרמותו של הנאשם מהטיפול האמור ולאמוד את מידת מסוכנותו באופן מדויק יותר.

סבורתי כי היעדרות לבקשתו של הנאשם כבר בשלב זה, בטרם עשה כברת דרך בפן הטיפולי, תהיה בבחינת רתימת העגלה לפני הסוסים. במקרה הנדון, באיזון של כלל השיקולים, ומבלי להקל ראש בפגיעה שנוצרת לנאשם כתוצאה מהתנאים המגבילים שתחתיהם הוא מצוי, מצאתי כאמור, שלא לקבל את בקשתו בשלב זה.

16. לצד כל האמור, שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר ביניים בעניינו של הנאשם תוך 21 יום. בתסקיר זה, מתבקש השירות לעדכן את בית המשפט בהליך הטיפולי בו משולב הנאשם ובמידת היתרמותו ממנו, ולהתייחס לעמדתו של המתלונן בנוגע לבקשתו של הנאשם לביטול התנאים המגבילים.

העתק ההחלטה יישלח לבאי כוח הצדדים ולשירות המבחן.

**ניתנה היום, כ"ז אדר ב' תשע"ט, 03 אפריל 2019,
בהעדר הצדדים.**